

Wenn Sie eher gekommen wären. De ați fi venit mai de vreme.
 Wenn ich viele Freunde hätte. Dacă ași avea mulți amici.
 Ich fragte ihn, ob er es wüßte, Il întrebaiu, dacă o scie.

3. In exclamațiunii sau dorințe, unde conjuncțiunea wenn este subtînțelăsă : Ecs.

Hätte ich Geld!

Dacă ași avea banii!

Ach! wäre ich gesund!

Ah! dacă așiu fi sănătos!

4. In locul condiționalului. Ecs.

Ich könnte reich sein. Eu așu putea fi bogat.

Ich wäre glücklicher. Eu așu fi mai fericit.

Ich hätte mehr Freunde. Eu așu avea mai mulți amici.

3. Imperativul.

§. 74. Imperativulu, precum amu vădutu, are numai a doua persóna a singularului și pluralului.

Când voimu a exprima unu ordinu în a treia persóna, se întrebuintează presintele subjonctivului, sau verbele sollen, a trebui, și mögen, a voi, a putea. Ecs.

Er komme,

{ Să vie.

Er soll kommen.

{ Să vie (trebuie să vie).

Sie mögen kommen.

{ Să vie (pot să vie).

La prima persónă a imperativului ne servimu asemenea cu verbulu lassen. Ecs.

Laßt uns gehen, să mergem, sau gehen wir, wir wollen gehen.

Imperativulu se înlocuește câte odată prin presintele indicativului : Ecs.

Du bleibst.

Remâi (tu vei rămănea).

Ihr schweigt.

Tăceți, veți tăcea.

4. Infinitivul.

§. 75. Infinitivulu germanu este construit cu sau fără prepozițiunea zu. El este construit fără zu :

1. Când este subjectulu prepozițiunei : Ecs.

Biel trinken ist ungesund ; a bea mult nu este sănătos.

2. După verbele dürfen, können, lassen, mögen, müssen, sollen, werden, wollen, helfen, hören, lehren, lernen, sehen, fühlen. Ecs.

Ich darf hoffen.

Eu potu să speru; (a spera).

Du kannst schreiben.

Tu poți să scrii.

Ich muß arbeiten.

Trebuie să lucređu.